

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību 2023

Mācieties darīt labu – meklējiet taisnību! (Is 1, 17)

“Kad jūs nākat rādīties man – kas no jums to prasa, ka manu pagalmu mīdāt? Nenesiet vairs nevērtas dāvanas, man riebj jūsu kvēpināmais upuris! Jaunu mēnesi, sabatu un sapulces Es nevaru ciest – tās ir krāšņas un grēcīgas! Jūsu mēnešu sākumus un svētkus nīst mana dvēsele, man tie kļuvuši par nastu, esmu paguris nest! Kad pletīsiet rokas, Es savas acis no jums paslēpšu; pat ja bez mītas lūgsieties, Es neklausīšos! Jūsu rokas asiņu pilnas. Mazgājieties, esiet tīri! Aizvāciet prom no manām acīm savu darbu ļaunumu! Beidziet nekrietni rīkoties, mācieties darīt labu: meklējiet taisnību, palīdziet apspiestam, atbalstiet bāreni, aizstāviet atraitni! Tad nāciet, spriedīsim tiesu,” saka Kungs. “Kaut jūsu grēki būtu kā karmīns, tie kļūs balti kā sniegs, un, kaut tie būtu sarkani kā purpurs, tie paliks kā vilna.” (Is 1, 12-18)

Tā ir skaista tradīcija, ka astoņas dienas – no 18. Līdz 25. janvārim – esam aicināti īpaši lūgties par kristiešu vienotību. Šā gada Vienotības nedēļas tēmu ir izvēlējusies un tās pārdomu materiālu sagatavojusi Amerikas Savienoto Valstu kristiešu grupa, ko izveidoja Minesotas Baznīcu Padome. Minesota ir bijusi lieciniece ļoti netaisnīgai attieksmei pret cilvēkiem ar citu ādas krāsu, arī citviet ASV Baznīcu vēsturē ir bijis jārisina ar rasismu saistīti jautājumi un sašķeltība starp dažādām kristīgajām kopienām. Pastāv arī citi drīzāk sociāli, ar Baznīcas doktrīnu tieši nesaistīti jautājumi, kuri joprojām rada sašķeltību starp brāļiem un māsām Kristū. Šā gada lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību Minesotas kristieši aicina lūgties gan par Baznīcu doktrinālo vienotību, gan arī par to, lai sagrūtu tādi kristiešu ģimeni šķeloši mūri kā rasisms.

1. diena

Mācīties darīt to, kas taisnīgs

Mācieties darīt labu, meklējiet taisnību, palīdziet apspiestam, atbalstiet bāreni, aizstāviet atraitni!
(Is 1, 12-18)

Viņš teica Jēzum: “Kurš tad ir mans tuvākais?” **(Lk 10, 25-36)**

Pārdomām

Isajs raksta, ka Dievs vēlas, lai Jūdas cilts ne tikai īstenotu taisnīgumu, bet gan lai tas ir šīs cilts princips – vienmēr rīkoties taisnīgi. Dievs nevēlas vienīgi to, lai mēs rūpētos par bāreņiem un atraitnēm, bet lai mēs darītu to, kas ir taisnīgs un labs viņiem un ikvienam cilvēkam, ko sabiedrība ir izstūmusi. Ebreju valodā par kaut ko ‘labu’ saka *tōv*, bet atbilstošais darbības vārds *yītav* nozīmē ‘klāties labi’, ‘darīt labu’, ‘būt (pa)tīkamam’, un tāpat – ‘būt laimīgam’.

Būt kristietim nozīmē būt māceklim. Visi kristieši sapulcējas, lai klausītos Dieva Vārdu, kopā mācoties, ko nozīmē darīt labu un kam šī solidaritāte ir vajadzīga. Laikā, kad sabiedrība paliek arvien vienalīdzīgāka pret citu vajadzībām, mums, Dieva bērniem, ir jāmacās iestāties par saviem apspiestajiem brāļiem un māsām, vēršoties pie tiem, kuri ir pie varas, un, kad tas nepieciešams, aizstāvēt cietēju lietu, lai viņi varētu dzīvot mierā un taisnīgumā. Ja tā rīkosimies, mēs aizvien darīsim to, kas taisnīgs. Mūsu apņemšanās izskaust rasismu un dziedēt no šī grēka mums liek būt gataviem veidot saiknes ar mūsu brāļiem un māsām kristiešiem.

Kristiešu vienotība

Kāds likumu vīrs jautāja Jēzum: “Bet kurš tad ir mans tuvākais?” Jēzus atbilde mums liek paskatīties pāri mūsu reliģiskajai, cilšu un tautību sašķeltībai, lai atzītu, ka mūsu tuvākais ir tas, kuram ir kādas vajadzības. Kristiešiem ir arī jāskatās pāri šīm barjerām un šai sašķeltībai kristiešu ģimenes vidū, lai atzītu un mīlētu savus brāļus un māsas Kristū.

Izaicinošs jautājums

Kas ir izstumtie un apspiestie mūsu sabiedrībā? Kā Baznīcas varētu soļot kopā ar šiem brāļiem un māsām, atbildēt uz viņu vajadzībām un runāt viņu vārdā?

Lūgšana

Kungs, Tu aicināji savu tautu no verdzības uz brīvību, dāvā mums spēku un drosmi meklēt tos, kuriem ir vajadzīgs taisnīgums. Liec mums redzēt šo vajadzību un prast sniegt palīdzību un ar Tavu Svēto Garu pulcini mūs vienotajā Jēzus Kristus, mūsu Gana, ganāmpulkā. Amen.

2. diena

Kad tiek darīts tas, kas taisnīgs

Rīkoties taisnīgi krietnajam ir prieks, bet nekrietnajam – posts (**Sak 21, 13-15**)

Ar taisnīgumu, žēlsirdību un uzticību – lūk, kā ir jārīkojas (**Mt 23, 23-25**)

Pārdomām

Iesākumā Sakāmvērdi grāmata piedāvā iepazīt gudrību un “skoloties prātā, taisnībā, tiesā un krietnumā” (Sak 1, 3). Viscaur tās gudrības orākulos aicinājums rīkoties krietni un meklēt taisnību ir pastāvīgs vadmotīvs, kas tiek nemītīgi atgādināts un ko Dievs uzlūko kā pieņemamāku nekā upuri. Vienā vienīgā gudrības piepildītā frāzē runātājs liecina par to, ka taisnīgie līksmojas, kad tiek darīts tas, kas ir taisnīgs. Toties taisnīgums traucē tiem, kuri kalpo netaisnībai. Kristiešiem, pārvarot savu sašķeltību, būtu visiem kopā jālīksmojas, kad tiek darīts tas, kas ir taisnīgs, un jābūt gataviem saglabāt vienotību, ja šis taisnīgums sastopas ar opozīciju. Kad mēs darām to, ko Kungs prasa, un uzdrošināmies meklēt taisnīgumu, ir iespējams, ka izrādāmies pretestības un opozīcijas mutulī attiecībā uz jebkādiem mēģinājumiem uzlabot to cilvēku situāciju, kuri starp mums ir visievainojamākie.

Tie, kuri gūst labumu no sistēmām un struktūrām, ko atbalsta balto dominējošais stāvoklis un citas ideoloģijas, kas rada apspiešanu, tādas kā “kastu sistēmas” un patriarhāts, centīsies kavēt taisnīgumu un to noraidīt, bieži vien vardarbīgā veidā. Bet meklēt taisnīgumu nozīmē klauvēt pie varas pārstāvju sirds, atvēlēt vietu taisnīgai kārtībai un Dieva mūžīgajai gudrībai šajā pasaulē, kas pārāk bieži ir nejutīga pret ciešanām. Un tomēr ir prieks rīkoties taisnīgi. [..]

Ir prieks meklēt izlīgumu ar citiem kristiešiem, lai labāk kalpotu Valstības pasludināšanai. Lai šis prieks atklājas, daloties ar savu pieredzi par Dieva klātbūtni mūsu vidū, ejot jau zināmus un vēl nezināmus ceļus, kuros Dievs soļo mums līdzās pretī dziedināšanai, izlīgumam un vienotībai Kristū.

Kristiešu vienotība

Reliģiskie līderi, pie kuriem Jēzus vēršas šai dienai piedāvātajā Evaņģēlija fragmentā (Mt 23, 23-25), ir pieraduši pie pasaules netaisnības un samierinājušies ar to. Viņi ir laimīgi pildīt tādas reliģiskos rituālus kā desmitās tiesas maksāšana no mētrām, dillēm un kumīna, bet nepilda tos savus pienākumus, kas ir grūtāk paveicami un prasa vairāk, – taisnīgumu, žēlsirdību un uzticību. Tāpat arī kristieši ir pieraduši pie sašķeltības, kas pastāv viņu vidū, un samierinājušies ar to. Bieži vien mēs esam uzticīgi saviem reliģiskajiem rituāliem, bet atstājam novārtā Kunga lūgumu – Viņš vēlas, lai mācekļi būtu viens.

Izaicinošs jautājums

Kā lai vietējās kopienas atbalsta cita citu, lai uzveiktu pretestību, ar ko var sastapties taisnīgums?

Lūgšana

Dievs, Tu esi mūsu gudrības avots. Dāvā mums gudrību un drosmi rīkoties taisnīgi, reaģēt, saskaroties ar to, kas pasaulē nav kārtībā, un darīt visu, lai atjaunotu taisnīgumu.

Dāvā mums gudrību un drosmi augt Tava Dēla Jēzus Kristus vienotībā – Viņa vienotībā, kurš kopā ar Tevi un Svēto Garu valda mūžīgi mūžos. Amen.

3. diena

Dariet taisnību, mīliet žēlsirdību, staigāriet pazemībā!

Lūk, ko Kungs no tevis prasa: neko citu kā ievērot taisnīgumu, mīlēt uzticību un censties staigāt kopā ar savu Dievu (**Mih 6, 6-8**)

Labais Mācītāj, kas man jādara, lai es iegūtu mūžīgo dzīvi? (**Mk 10, 17-31**)

Pārdomām

Mēs – nevis es. Praviētis brīdina tautu par to, ko nozīmē uzticība Dieva derībai: “Ko Kungs no tevis prasa? Neko citu kā ievērot taisnīgumu, mīlēt uzticību un censties staigāt kopā ar savu Dievu.” Bibliskajā ebreju valodā taisnīga izturēšanās nekādā ziņā nav labvēlīgas attieksmes pretstats. Gan taisnīgai rīcībai, gan labvēlīgai attieksmei pamatā ir viens un tas pats, proti, mišpāt – ‘[taisnīgs] spriedums’. Dievs mums ir parādījis to, kas ir labs, lūdzot, lai mēs rīkojamies taisnīgi, mīlot labestību un staigājot pazemībā kopā ar Viņu. Staigāt pazemībā kopā ar Dievu nozīmē to darīt ar citiem kopā. Runa nekad nav tikai par vienu atsevišķu personu: tas nav tikai mans ceļš vien, tā nav tikai mana mīlestība.

Mīlestība, uz kuru Dieva mūs aicina, aizvien ir mīlestība, kas mūs sapulcina komūnijā: mēs – nevis es. Šis skatupunkts rada atšķirību veidā, kā mēs rīkojamies taisnīgi. Būdami kristieši, mēs rīkojamies taisnīgi, lai atklātu kaut ko no Debesu valstības pasaulē un tātad lai aicinātu citus uz šo vietu, kurā valda Dieva mīlošā labestība. Viņa valstībā mēs visi esam vienādi aicināti kā Dieva

bērni; mums, kas esam Dieva Baznīca, ir dots uzdevums mīlēt kā brāļiem un māsām un aicināt arī citus piedalīties šajā mīlestībā.

Darīt taisnību, mīlēt labestību un staigāt pazemībā kopā ar Dievu – tas ir pamudinājums kristiešiem rīkoties kopā, liecinot par Dieva valstību vienotībā savās kopienās; tie esam mēs – nevis es.

Kristiešu vienotība

“Staigāt pazemībā” – tas bija izaicinājums jaunajam bagātajam cilvēkam, kurš jautāja Jēzum, ko tam darīt, lai iegūtu mūžīgo dzīvi. Kopš jaunības viņš bija pildījis visus baušļus, bet nespēja spert pēdējo soli, lai pievienotos Jēzus mācekļiem, savas bagātības dēļ; viņš bija savu īpašumu gūsteknis. Cik grūti mums, kristiešiem, ir atraisīties no tā, ko mēs uzskatām par bagātībām, bet kas mums traucē tikt pie vēl lielākas bagātības, pie tās, kura mums ļaus pievienoties Jēzus mācekļiem kristiešu vienotībā.

Izaicinošs jautājums

Kā mūsu Baznīcas var labāk atbildēt uz mūsu pašu ievainojamāko brāļu vajadzībām? Kā mēs varam dāvēt cieņu ikviena balsij mūsu kopienās?

Lūgšana

Mīlošais un žēlsirdīgais Tēvs, paplašini mūsu skatienu, lai mēs spētu redzēt sūtību, kas uzticēta mums kopā ar visiem mūsu brāļiem un māsām kristiešiem, – parādīt Tavas valstības taisnīgumu un labestību. Palīdzi mums pieņemt savu tuvāko, kā Tavs Dēls mūs ir pieņēmis. Palīdzi mums būt dāsnākiem, liecinot par žēlastību, ko Tu mums dāvā. Caur Kristu, mūsu Kungu. Amen.

4. diena

Pamaniet apspiesto ļaužu asaras

Es redzu, kāda apspiestība tiek darīta zem saules. Uzlūkojiet, kā raud apspiestie, – viņiem nav mierinātāja; spēks ir apspiedēju pusē – apspiestajiem nav mierinātāja (**Ez 4, 1-5**)

Svētīgi ir tie, kas raud, – viņi tiks mierināti (**Mt 5, 1-8**)

Pārdomām

“Uzlūkojiet, kā raud apspiestie!” Varam viegli iedomāties, ka runātājs diemžēl bieži ir bijis šādas nežēlības liecinieks. Un tomēr, iespējams, šī ir pirmā reize, kad viņš patiešām pamana apspiesto asaras, kad viņš pilnībā apzinās viņu sāpes un to, kā šie cilvēki tiek pakļauti. Tas ir nožēlojami, tomēr šī jaunā uzmanība un šis jaunais skatiens nes sevī cerības sēkliņu – varbūt šoreiz šī liecība kaut ko mainīs, varbūt turpmāk būs citādi. [..]

Dievs var likt nokrist zvīņām no mūsu acīm, lai mēs spētu liecināt par notiekošo jaunā un atbrīvojošā veidā. Svētais Gars mūs apgaismo un dāvā mums pārlicību, ka mēs varam reaģēt citādi, brīvi. [..]

Kristiešu vienotība

Mateja stāstījums par Kalna svētībām sākas ar Jēzu, kurš ir ļaužu pūļa priekšā. Šajā daudzskaitlīgajā pulkā noteikti bija gan miera nesēji, gan garā nabagie, gan skaidras sirds cilvēki, vīrieši un sievietes, kuri piedzīvoja sēras, un pēc taisnības izsalkušie. Svētībās Jēzus ne tikai min šo cilvēku cīņas, bet arī pasludina, kas ar viņiem notiks tālāk, – viņi būs Dieva bērni, un Dieva valstība piederēs viņiem. Mums, kristiešiem, ir jāapzinās svētās cīņas, ko izcīna mūsu brāļi un māsas Kristū.

Izaicinošs jautājums

Vai jūs esat iesaistījušies kristiešu grupās, kas jūsu apkārtnē cīnās pret apspiestību? Kā jūsu pilsētas Baznīcas varētu vienoties, lai paustu solidaritāti ar tiem, kas cieš apspiestības dēļ?

Lūgšana

Taisnīguma un žēlsirdības Dievs, dari, lai nokrīt zvīņas no mūsu acīm un lai mēs patiešām pamanām apspiestību, kas notiek mūsu tuvumā. Mēs lūdzam Jēzus vārdā – Viņa vārdā, kurš uzlūkoja ļaužu pūļus un apžēlojās par tiem. Amen.

5. diena

Dziedāt Kunga dziesmu svešā zemē

Jo tur no mums prasīja dziesmu tie, kas mūs aizveda gūstā, un līksmību – tie, kas mūs apspieda: “Dziediet mums kādu no Sionas dziesmām!” (Ps 137, 1-4)

Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani; raudiet par sevi un saviem bērniem! (Lk 23, 27-31)

Pārdomām

Psalmista raudas atgādina par Jūdas trimdu Babilonijā, tomēr trimdas sāpes rezonē cauri visiem laikiem un visām kultūrām. Varbūt psalmists izkiedza savas žēlabas, pavērsis skatu pret debesīm. Varbūt katru no pantiem viņš skandināja starp rūgtiem šņukstiem, no skaudru sāpju dziļumiem. Varbūt šī poēma tika sarakstīta, paraustot plecus, samierinoties ar savu likteni, ar piedzīvoto netaisnību un bezspēcības izjūtu, jo nav iespējams kaut ko nozīmīgi mainīt. Lai kādā veidā šie vārdi tika izsacīti, šajā fragmentā paustās sāpes atbalsojas to cilvēku sirdī, pret kuriem citi ir izturējušies kā pret svešajiem – citās zemēs vai arī pašu zemē. Šajā psalmā apspiedējs liek smaidīt un līksmoties, dziedāt “laimīgās” pagātnes dziesmas. Viņš vērsas pie cilvēkiem, kuri gadsimtu gaitā ir tikuši marginalizēti. [..]

Bieži vien apspiedēji ir prasījuši apspiestajiem cilvēkiem sniegt priekpilnus priekšnesumus, lai tā nodrošinātu savu eksistenci. Apspiedēju vēsts ir gan vienkārša, gan nežēlīga – jūsu dziesmas,

ceremonijas, jūsu kultūras identitāte un tas viss, kas jūs dara unikālus un cienījamus, ir atļauts tik ilgi, cik tas ir mums noderīgi. Šis psalms dod vārdu visiem apspiestajiem. Kā lai mēs dziedam Kunga dziesmu, ja esam svešinieki paši savā zemē? Mēs nedziedam tiem, kas mums laupa brīvību, bet gan tādēļ, lai slavētu Dievu. Mēs dziedam tādēļ, ka neesam vieni, tādēļ, ka Dievs nekad mūs nav atstājis. Mēs dziedam tādēļ, ka mūs ieskauj liecinieku pulks. Senči un svētie mūs iedvesmo. Viņi mūs iedrošina dziedāt cerības dziesmas, mīlestības dziesmas un atbrīvošanas dziesmas, dziesmas, kas mums runā par zemi, kurā tauta tiek atjaunota.

Kristiešu vienotība

Lūkasa evaņģēlijā ir stāstīts, ka daudz ļaužu, tostarp arī daudzas sievietes, seko Jēzum, pat tad, kad Viņš nes savu krustu uz Kalvāriju. Šāda sekošana Viņam ir uzticīgu mācekļu zīme. Jēzus pazīst viņu cīņas un ciešanas, kas tiem būs jāšķērso, ticībā nesot pašiem savu krustu.

Pateicoties ekumenisma kustībai, šodien kristieši dalās himnās, lūgšanās, pārdomās un idejās, kas pārsniedz viņu pašu tradīcijas. Mēs gūstam jaunas ierosmes no kristiešiem, kuri nāk no kopienām, kas atšķiras no mūsējās, – un saņemam tās kā dāvanu, kas pasniegta ticībā un liecina par mīlestībā – un bieži vien arī grūtībās – izdzīvotu mācekļa dzīvi. Šīs dāvanas, ja ar tām dalāmies, ir bagātības, kuras ar rūpību jāsaģlabā, lai tās liecinātu par kristīgo ticību, kas mūs vieno.

Izaicinošs jautājums

Kā mēs pieminam savus senčus un svētos, kuri dzīvoja pirms mums un lika celties pie Dieva dziesmām, ko piepildīja ticība un cerība, un pateicība par atbrīvošanu no apspiestības?

Lūgšana

Dievs, kas palīdzi apspiestajiem, atver mūsu acis uz to ļaunumu, kas joprojām tiek nodarīts mūsu brāļiem un māsām Kristū. Lai Tavs Gars mums dāvā drosmi dziedāt vienā balsī – lai savu balsi pievienojam tiem, kuru ciešanas nav sadzirdētas. Mēs to lūdzam Tava Dēla Jēzus vārdā. Amen.

6. diena

Ko jūs esat darījuši kādam no šiem vismazākajiem, to jūs man esat darījuši

Pazudušās avis Es uzmeklēšu, aizklīdušās atvedīšu atpakaļ, savainotās Es pārsiešu, vājās spēcīnāšu **(Ez 34, 15-20)**

Patiesi, Es jums saku – ko jūs esat darījuši kādam no šiem vismazākajiem, kas ir mani brāļi, to jūs man esat darījuši **(Mt 25, 31-40)**

Pārdomām

Mateja evaņģēlijs mums atgādina, ka nedrīkstam nošķirt savu mīlestību pret Dievu no mīlestības pret citiem. Mēs mīlam Dievu, kad pabarojam izsalkušos, iedodam padzerties tiem, kam slāpst, uzņemam svešiniekus, apģērbjam kailos un apmeklējam tos, kas ir slimi vai cietumā. Kad

uzņemamies rūpes par “kādu no šiem vismazākajiem” un kad viņam kalpojam, mēs uzņemamies rūpes un kalpojam pašam Kristum. [..]

Dievs mūs aicina godāt katra Dieva ģimenes locekļa svētumu un cieņu. Uzņemoties rūpes par otru, viņam kalpojot un viņu mīlot, neatklājas tas, kāds ir šis otrs cilvēks, bet gan tas, kādi esam mēs. Būdami kristieši, mēs esam saņēmuši uzdevumu būt vienotiem savā atbildībā mīlēt citus un rūpēties par tiem, tāpat kā mēs saņemam rūpes un mīlestību no Dieva. Tā rīkojoties, mēs izdzīvojam savu kopējo ticību darbos, kalpojot pasaulei.

Kristiešu vienotība

Pravietis Ezehiēls apraksta Kungu Dievu kā ganu, kurš pulcina savu ganāmpulku, atvedot atpakaļ avis, kas nomaldījušās, un aprūpējot ievainotās. Tēvs vēlas, lai Viņa tauta būtu vienota, un Viņš turpina īstenot šo vienotību, pulcinot savu ganāmpulku ar Svētā Gara darbību. Lūgšanā mēs atveramies tam, lai saņemtu Svēto Garu, kurš atjauno visu kristiešu vienotību.

Izaicinošs jautājums

Cik lielā mērā joprojām var teikt, ka “vismazākie” paliek jūsu un jūsu Baznīcas neievēroti? Kā mūsu Baznīcas varētu strādāt kopā, lai rūpētos par “vismazākajiem” un viņiem kalpotu?

Lūgšana

Mīlestības Dievs, mēs Tev pateicamies par bezgalīgo gādību un mīlestību, ko Tu mums sniedz. Palīdzi mums dziedāt atpestīšanas dziesmas! Atver plaši mūsu sirdi, lai spējam saņemt Tavu mīlestību un savukārt paši sniegt līdzcietību visai cilvēces ģimenei. Mēs Tevi lūdzam Jēzus vārdā. Amen.

7. diena

Nav noteikti jāpaliek tā, kā ir šodien

Nabagam cerība paliek, netaisnībai aizbāzta mute! **(Īj 5, 11-16)**
Varenos Viņš nogāza no troņa un paaugstināja pazemīgos **(Lk 1, 46-55)**

Pārdomām

Ījabs, kurš iepriekš baudīja laimīgu dzīvi, negaidīti zaudēja gan savus lopus, gan kalpotājus un pieredzēja rūgtākās sāpes, redzot mirstam visus savus bērnus. Viņš cieta savā saprātā, miesā un garā. Mēs visi piedzīvojam ciešanas – kurš savā saprātā, kurš miesā vai garā. Mēs varam attālināties no Dieva un no citiem. Varam zaudēt cerību. Un tomēr, būdami kristieši, mēs esam vienoti pārliecībā, ka Dievs ir ar mums mūsu ciešanās. [..]

Ir viegli ļauties bezcerībai, kad mums vēl reizi atgādina, ka mēs dzīvojam sašķeltā sabiedrībā, kas nepazīst, negodina un līdz galam neaizsargā visu cilvēku cilvēcisko cieņu un brīvību. Saskaņā ar

to, ko sacījis tēvs Braiens Mesingeils [Bryan Massignale], pazīstams katoļu eksperts sociālajā ētikā, kurš daudz runā par to, kā atjaunojams taisnīgums, saskaroties ar rasismu, “sabiedrības dzīvi veido cilvēki. Sabiedrība, kurā dzīvojam, ir cilvēku izvēļu un lēmumu rezultāts. Tas nozīmē, ka cilvēki var mainīt to, kas notiek. To, ko cilvēki salauž, sašķeļ un sadala, mēs – ar Dieva palīdzību – varam arī dziedināt, vienot un atjaunot. Nav noteikti jāpaliek tā, kā ir šodien, tajā pastāv gan cerība, gan izaicinājums”.

Lūgšanā kristieši vieno savu sirdi ar Dieva Sirdi, lai mīlētu to, ko Viņš mīl, un tā, kā Viņš mīl. Viengabalainība lūgšanā tādējādi palīdz visu kristiešu sirdīm pārsniegt mūsu sašķeltību, lai mīlētu tās lietas, ko mīl Dievs, tos cilvēkus, kurus Viņš mīl, un tā, kā Viņš mīl, un lai šo mīlestību mēs paustu savos darbos.

Kristiešu vienotība

Magnificat ir slavēšanas dziesma, kurā Marija līksmojas par to visu, ko Dievs ir darījis, – Viņš atjauno vienlīdzību, paaugstinot pazemīgos, izlīdzina netaisnību, pabarojot tos, kas izsalkuši, un atceras Izraēli, savu kalpu. Kungs nekad neaizmirst savus solījumus un nekad nepamet savu tautu.

Ir viegli atstāt neievērotu vai novērtēt par zemu to cilvēku ticību, kuri pieder citām kristīgajām kopienām, it īpaši tad, ja tās ir mazas kopienas. Bet Kungs dara savu tautu par veselumu, tā paaugstinot pazemīgos, ka ikviena cilvēka vērtība tiek atzīta. Mēs esam aicināti redzēt tā, kā redz Viņš, un novērtēt katru mūsu brāli un māsu kristieti, kā mūs ikvienu novērtē pats Dievs.

Izaicinošs jautājums

Kā mēs varam sapulcēties Kristū cerībā un ticībā, ka Dievs “netaisnībai aizbāzīs muti”?

Lūgšana

Cerības Dievs, palīdzi mums atcerēties, ka Tu esi ar mums, kad mēs ciešam. Palīdzi mums, lai mūsos iemiesojas cerība citam par citu, kad no jauna mūsu sirdī nostiprinās bezcerība.

Dāvā mums šo dāvanu, ka mēs noenkurojamies Tavā mīlestības Garā, visiem kopā strādājot pie tā, lai izskaustu jebkādas apspiešanas un netaisnības veidus. Dāvā mums drosmi mīlēt tās lietas, ko Tu mīli, tos cilvēkus, kurus Tu mīli, un tā, kā Tu mīli, un paust šo mīlestību savos darbos. Caur Kristu, mūsu Kungu. Amen.

8. diena

Taisnīgums, kas atjauno komūniju

Spriediet taisnīgu tiesu vājjam un bārenim, esiet taisnīgi pret nelaimīgo un trūkumcietēju! **(Ps 82, 1-4)**

Un Dievs neapzēlotos par saviem izvēlētajiem, kas sauc uz Viņu dienu un nakti? **(Lk 18, 1-8)**

Pārdomām

Psalmu grāmata ir lūgšanu, slavas dziesmu, žēlabu un mums adresētu Dieva norādījumu apkopojums. 82. psalmā Dievs aicina uz taisnīgumu, kas liek ievērot cilvēka pamattiesības, kuras pienākas ikvienam no mums, – brīvību, drošību, cieņu, veselību, vienlīdzību un mīlestību. Psalmi arī aicina mainīt sistēmas, kas rada nevienādību un apspiešanu, un izlabot visu, kas ir netaisnīgs, korumpēts un sekmē cilvēka izmantošanu. Tāds ir taisnīgums, kuru mēs, kristieši, esam aicināti sekmēt. Būdami kristiešu kopienas locekļi, mēs pievienojam savu gribu un rīcību Dieva gribai un rīcībai, kas darbojas radības pestīšanas labā. Grēks vienmēr ir sašķeltības pamatā, tostarp tās sašķeltības, kas valda starp kristiešiem, pamatā, savukārt grēku piedošana aizvien ir tā, kas atjauno komūniju.

Dievs mūs aicina uz to, lai mēs iemiesojam savu kristīgo ticību, rīkojoties, par pamatu ņemot patiesību, kura saka – ikviens cilvēks ir vērtīgs, cilvēki ir svarīgāki par lietām, un katras sabiedrības institucionālas struktūras vērtējuma pamatā ir jābūt jautājumam, vai tas rada draudus vai uzlabojumu ikviena cilvēka dzīvībai un cieņai. Ikvienam cilvēkam ir tiesības un atbildība piedalīties sabiedrības dzīvē, kopā meklējot kopējo labumu un labklājību visiem cilvēkiem, it īpaši pašiem mazākajiem un tiem, kuri ir vislielākajā trūkumā.

Darbā *Jesus and the Disinherited* Hovards Tērmens [Howard Thurman], kurš bija Mārtina Lutera Kinga garīgais padomdevējs, paziņo: “Mums ir jāpasludina patiesība, ka visas dzīvības veido vienu veselumu un ka mēs visi esam saistīti cits ar citu. Līdz ar to ir mūsu pienākums strādāt tādas sabiedrības labā, kurā pēdējais no mums var atrast patvērumu un mierinājumu. Jums ir jāliek sava dzīve uz sabiedrības pārmaiņu altāra, lai neatkarīgi no tā, kur jūs atrastos, Dieva valstība būtu ar roku aizsniedzama.”

Kristiešu vienotība

Jēzus stāsta līdzību par atraitni un nekrietno tiesnesi, lai mācītu tautai “nepieciešamību vienmēr lūgties un nekad nepagurt” (Lk 18, 1). Jēzus izšķirīgā veidā ir uzvarējis netaisnību, grēku un sašķeltību, un mūsu, kristiešu, uzdevums ir pieņemt šo uzvaru vispirms savā sirdī caur lūgšanu un tad – savā dzīvē caur darbību. Kaut mēs spētu nekad nezaudēt drosmi un turpināt lūgt Dievam lūgšanā vienotības dāvanu un paust šo vienotību savā dzīvē.

Izaicinošs jautājums

Kā mūsu Baznīcas, būdamas Dieva tauta, ir aicinātas iestāties par tādu taisnīgumu, kas mūs vieno mūsu rīcībā, lai mīlētu un kalpotu visai Dieva ģimenei?

Lūgšana

Kungs Dievs, kas esi visa Radītājs un Glābējs, māci mums lūkoties mūsos, lai mēs iesakņotos Tavā mīlestības Garā, tā lai mēs spētu atvērties pret citiem ar gudrību un drosmi, aizvien izvēloties mīlestības un taisnīguma ceļu. Mēs Tevi lūdzam Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā Svētā Gara vienotībā. Amen.

Materiāls no “Mierm Tuvu” janvāra izdevuma.